

АНАЛИЗА БИЛАНСА

ДОДАТАК „НАРОДНОМ БЛАГОСТАЊУ“

ГОДИНА I.

БЕОГРАД, 21. ДЕЦЕМБРА 1929. Г.

БРОЈ 46.

Садржај:

Kranjska industrijska družba d. d., Ljubljana
Narodna šumska industrija d. d., Zagreb
Zagrebača tvornica kože d. d., Zagreb
Општа кредитна банка д. д., Суботица

KRANJSKA INDUSTRIJSKA DRUŽBA D. D., LJUBLJANA

Osnovana je još godine 1869. Ove je godine mogla proslaviti svoju **šesdesetgodišnjicu**, što je rijetkost za naša industrijalna poduzeća. Ona je taj događaj u toliko proslavila, što je većina akcija pred nekoliko tjedana prešla u ruke jedne grupe naših državljana, te je po tome provedena stvarna nacionalizacija. Jer mi smo imali mnogo i takovih nacionalizacija, kod kojih se je radilo samo o tome, da je poduzeće dobilo jedno zvučno naše ime, i da je par naših uglednih ljudi, u prvom redu politički eksponiranih, ušlo u direkciju.

Grupa g. Westena i Praprotnika preuzela je većinu akcija od jednog talijanskog konsorcija. Kranjska industrijska družba, pored tvornica koje su u našoj državi, imala je ranije i visoke peći u Servoli, jednom predgradju Trsta, i jednu tvornicu u Feistritzu, djelu Koruške, koji je ostao Austriji. Dapače moglo bi se kazati da je neko vrijeme težište poduzeća bilo baš u Servoli, gdje se dobivalo sirovo željezo, ma da u blizini nije bilo nikakvog rudnika. Visoke peći u Servoli dobivale su željeznu rudaču djelom preko Metkovića iz Varena, a djelom iz Grčke i Sjeverne Afrike, dok su ugalj, potreban za fabrikaciju koksa, povlačili morskim putem iz Engleske.

Obzirom na važnost visokih peći u Servoli, talijanski kapital, odmah po svršetku rata, pokušao je i uspio da dodje u posjed većine akcijskog kapitala Kranjske industrijalne družbe. Tako je naše najveće metalurgično poduzeće prešlo iz austrijskog u ruke talijanskog kapitala. Čak i onda, kad se je iz poduzeća, koje je bilo u Servoli, osnovalo posebno dioničarsko društvo, Kranjska industrijska družba ostala je u rukama talijanskog kapitala. Namjeravalo se je i iz poduzeća, koje je bilo u Feistritzu osnovati jedno novo dioničarsko društvo, tako da bi iz stare Kranjske družbe dobili tri poduzeća. Medjutim od toga se je sada odustalo i Feistritz će se voditi kao filijala. Tek, kako već rekosmo, pre nekoliko nedelja talijanska grupa oko Servole, pokazala je svoj konačni desinteresman za Kranjsku industrijalnu družbu i svoje akcije prodala našim interesentima.

Odmah poslije rata Kranjska industrijalna družba nailazila je na velike poteškoće. Iz činjenice što njene tvornice leže tik do austro-talijansko-južoslavenske tromedje, bila je izgubila svaku naklonost nadležnih faktora. Jedan od načelnika min. trgovine čak se je u tom pogledu i proslavio sa svojim predlogom da se tvornice Kranjske industrijalne družbe prenesu jednostavno u Bosnu ili negdje oko Užica, kao da se sa industrijalnim poduzećima može operirati kao sa šahovskim figurama. Djelom radi nerazumijevanja i protivština, na koje je nailazila kod nadležnih faktora, a djelom i radi naših općih prilika, produkcija, koja je prije rata iznosila i 70.000 tona, bila

je prvih godina poslije rata pala na nešto preko 10.000 tona; a izgledalo je da će čak morati obustaviti i pogon. Medjutim su se prilike izmjenile, neraspoloženje nadležnih faktora bivalo je sve manje i manje, a i naše prilike, u prvom redu poslije donošenja nove carinske tarife, bitno su se izmjenile. Pored toga pred izvjesno vrijeme došlo je do kartela svih srednjeevropskih tvornica željezne robe. U taj kartel ušle su i naše tvornice, kojima je u glavnome osigurano naše domaće tržište. To je imalo za posljedicu da je u najposlijednje vrijeme produkcija znatno porasla tako, da ima izgleda da će u do-gledno vrijeme dostignuti predratnu produkciju.

Dionička glavnica raznim novim emisijama bila je podignuta na 4,5 miliona dinara. Zakonom o valorizaciji investicija koristila se u znatnoj mjeri i Kranjska industrijalna družba. Valorizacijom dobiveni iznos od 14,166.921 dinara bio je upotrebljen tako, da je dionička glavnica povećana za 9 miliona (od 4,5 na 13,5), a ostatak od nešto preko 5 miliona dinara dodeljen je raznim rezervnim fondovima. No i poslije valorizacije faktučna vrijednost poduzeća daleko je veća nego što je to u bilancu iskazano. Tajne rezerve iznašaju bar toliko koliko i otvorene.

Glavna je tvornica u Jesenicama, a pored toga postoje i tvornice u Javorniku i Dobravi. God. 1917. bila je, na zahtjev austro-ugarskog vojnog erara, izgrađena i jedna velika tvornica elektroda, koja je danas u stanju da jedan dio produkcije izvozi u inozemstvo. **Kranjska industrijalna družba izradjuje u glavnom polufabrikate, te žicu, eksere, lim. Pored toga ima i jednu tvornicu zvona.**

Bilanca za tri posljednje godine pruža slijedeću sliku:

Aktiva:	1928	1927	1926
Zemljište	3.434	3.323	657
Zgrade	9.909	8.841	1.447
Strojevi	5.826	4.767	626
Sirovine i gotova roba	15.482	25.633	28.361
Blagajna	2.431	2.415	2.323
Mjenice i devize	1.673	196	—
Dužnici i banke	30.651	23.752	22.000
Pasiva:			
Glavnica	13.500	13.500	13.500
Rezerve	8.309	8.061	2.813
Feistritz	5.120	—	—
Fond investicija	2500	—	—
Vjerovnici	39.004	46.087	47.475
Dobitak	727	1.216	657
Ukupna bilanca	68.410	68.884	55.458

Investicije iznašaju nešto ispod 20 milijuna, a vlastita sredstva oko 25 milijuna. Sirovine, roba i dužnici 46 milijuna, a vjerovnici 39 milijuna. Po tome omjer nije nepovoljan, jer i

jedan dio obrtnog kapitala financira se vlastitim sredstvima. U tom pogledu omjer je prošle godine povoljniji nego 1927. Jer sada je omjer između dužnika i vjerovnika stajao 23 prema 46 milijuna, dok ove godine stoji 30 prema 39 milijuna. No sa druge strane i stavka sirovine i gotova roba znatno su reducirane. Ukupni iznos bilance 1927. skoro je jednak iznosu bilance 1928. Međutim u samoj strukturi nastale su bitne promjene. Razlika između bilance 1926. i 1927. ima se u prvom redu pripisati valorizaciji.

Račun gubitka i dobitka pruža slijedeću sliku:

Gubitak:	1928	1927	1926
Porezi	851	319	837
Kamate	1.506	2.864	2.809
Otpisi	977	856	228
Dobitak	727	1.216	657
Dobitak:			
Brutto dobitak	4.063	5.121	4.476

Kako vidimo ove godine iskazan je znatno manji dobitak i uslijed toga u ime dividende neće se platiti 10%, kao prošle godine, nego samo 5%. Snižavanje dobitka djelovalo je kao jedno jako iznenadjenje. Prvo što je produkcija zadovoljavajuća, a drugo što kartel omogućuje zaračunavanje većih cijena. Izgleda da je nova uprava koja je tek preuzela poduzeće, htjela iskazati jednu bilancu, kako bi se kasnije mogla pokazati odlične rezultate. Jer dividenda od 5%, obzirom na činjenicu, da su investicije znatno veće vrijednosti nego što je to iskazano u bilanci, predstavlja jedan neznatni rentabilitet jednog poduzeća značenja i demizija Kranjske industrijalne družbe.

Danas je Kranjska industrijalna družba u rukama jednog domaćeg konsorcija. U upravi ima poznatih industrijalaca. Jedan razlog više za prosperitet Kranjske industrijalne družbe.

NARODNA ŠUMSKA INDUSTRIJA D. D., ZAGREB

Ni jedno naše akcionarsko društvo u deset godina svoga opstanka nije doživjelo takovih metamorfoza, kao Narodna šumska industrija. A ni jedan papir, koji se kotirao na zagrebačkoj berzi nije proživio takve oscilacije. Kod nominale od 200 kruna, kurs je u jeku inflacije bio poskočio na skoro 2.000 kruna, da se par mjeseci poslije toga surva na samih nekoliko dinara. Ma da dionička glavnica Narodne šumske industrije u to vrijeme nije bila bog zna koliko, pa po tome ni broj akcija nije bio velik, špekulativna poratna publika izgubila je na tim akcijama teške pare. Prvih godina poslije rata, kad se je i kod nas špekulativna publika rekrutirala u prvom redu iz liječnika, advokata, popova i oficira, te dama raznih slojeva, akcije Narodne šumske bile su favorit. Pogotovu kad je onda slijedila emisija za emisijom i svako je vjerovao, da će kurs i po izvršenju opcionog prava ostati na istoj visini, dapače, još i da raste. Rentabilitet akcija nije u neko doba iznosio ni 1% pak je bilo jasno, da će do sloma morati doći. Samo što je taj slom bio daleko jači, nego što se je moglo očekivati. A u neko vrijeme, kad je poduzeće imalo skupo plaćene šume, a kurs lire znatno porastao, što je imalo za posljedicu, da se za izvezenu robu u dinarima nije dobivao ni polovinu onoga, što se je dobivalo ranije, izgledalo je, da i sam opstanak poduzeća dolazi u pitanje. Situacija je bila takova, da novčani zavod, koji je osnovao i patronizirao poduzeće, našao je za potrebnim, da ga pošto-poto prepusti drugim interesentima.

Narodna šumska industrija osnovana je 1919. Pitanu i šume ima u Okučanima. Dionička glavnica iznosila je 6 milijuna kruna. U novembru iste godine dionička je glavnica povećana na 12 milijuna kruna. Emisijoni kurs iznosio je 1.850 kruna, za 200 kruna nominale. Kako su tek prošli oni, koji su upisali nove akcije i zadržali ih tako dugo, dok im kurs nije pao na par dinara?

U aprilu 1920. glavnica je povišena od 12 na 24 milijuna

kruna. Emisijoni kurs iznosio je ovoga puta 600 kruna. Po tome se vidi, koliko su dioničari izgubili na ovom papiru. Reserve koje su nastale uslijed visokog emisijonog kursa, bile su absorbirane kasnijim gubitcima.

Već smo kazali, da je jedno vrijeme Narodna šumska bila favorit zagrebačke berze. I kad je zavod koji je patronizirao to poduzeće nekome iz ma kojeg razloga htjeo napraviti jedan present, prepustio bi mu 100—200 akcija Narodne šumske po jedinom naročitom kursu. A bilo je slučajeva, da ih je u isto vrijeme od njih preuzimao uz dnevni tečaj. Bilo je i slučajeva, da se je nekome prepustilo 100 komada akcija po 600 kruna, i u isto vrijeme preuzelo po 1.800. Present je iznosio 120.000 kruna, a bio je tako proveden, da nitko nije mogao ništa. Jer valjda svak ima prava kupovati i prodavati akcije jednog dobrog industrijskog poduzeća.

Poslije par debelih godina nastupio je i period mršavih. Većina akcija preuzela je grupa oko peštanske domovinske industrije drva tako, da je jedno poduzeće, koje je bilo čisto naše, prešlo u mađarske ruke. To je bio stvaran rezultat naše politike nacionalizacije industrije. Malo smo što nacionalizirali, a mnogo smo denacionalizirali od onoga, što je do tada stvarno bilo naše.

Poduzeće je nekoliko godina kuburilo i tek u posljednje vrijeme može se kazati, da je postavljeno na zdrave noge. Dapače izgleda, da sada predstoji jedan period intenzivnog razvitka. Prošle godine provedeno je povišenje dioničke glavnice od 6 na 12 milijuna dinara. Kurs akcija stajao je u to doba oko 15 dinara, dakle tek trećinu nominale. Emisijoni kurs za nove akcije bio je 50 dinara. Jasno je, da je nove dionice morao preuzeti jedan sindikat, jer nikome neće padati na um, da potpisuje nove dionice uz kurs od 50 dinara, kad ih može dobiti na tržištu za 15 dinara.

Bilanca za tri posljednje godine pruža slijedeću sliku:

Aktiva:	1928	1927	1926
Gotovina	139	145	50
Efekti	327	125	125
Šume	18.526	16.926	16.822
Pilane, nekretnine	10.922	10.142	9.077
Dužnici	7.181	9.383	3.495
Gubitak	—	—	1.445
Pasiva:			
Glavnica	12.000	6.000	6.000
Reserve	220	218	1.664
Pričuva valorizacije	1.107	—	—
Vjerovnici	23.291	20.994	13.659
Akcepti	—	9.318	9.542
Dobitak	316	42	—
Ukupna bilanca	37.087	36.723	31.016

Kako vidimo situacija se je popravila. Pre dvije godine gubitak je iznosio milijon i po dinara, a prošle godine već je bio dobitak 316 hiljada. Dividenda za prošlu godinu nije plaćena. Ove bi se godine mogla platiti u koliko poduzeće ne vodi politička neizkazivanja dobitka, kako bi upogledu poreza prošla što bolje.

Ma da je dionička glavnica povišena na 12 milijuna dinara, još uvijek postoji znatan nesrazmjer između tuđih i vlastitih sredstava. Investicije iznose skoro 30 milijuna.

Gubitak:	1928	1927	1926
Porezi i kamati	3.823	4.066	3.451
Otpisi	1.107	733	2.681
Dobitak	316	42	—
Dobitak:			
Brutto dobitak	5.247	4.842	4.696

U ovoj godini provedena je fuzija izmedju Narodne šumske industrije i Domovinske industrije drva. Oba su poduzeća pripadala istom koncernu, pak je bilo za očekivati, da će doći do fuzije. Domovinska industrija drva imala je dioničku glavnicu od 5 milijona dinara, a pilanu u Medjumurju. Fuzija se je izvršila u relaciji 1 : 2 tako, da je dionička glavnica Narodne šumske povišena samo za 2,5 milijona dinara, i danas iznaša 14,5 milijona. Tom fuzijom poduzeće je znatno ojačalo, i danas već spada medju veća poduzeća naše industrije drva.

Ovih je dana provedena još jedna transakcija, koja bi mogla imati dalekosežne posljedice. Peštanska Ofa preuzela je većinu akcija Narodne šumske. Pored angažmana kod »Vard«^o, Ofa je angažirana i kod dvaju drugih zagrebačkih šumskih poduzeća »Doma«^o i »Slavije«^o. Izgleda, da će sva ta poduzeća vremenom biti fuzionirana u jedno. Bar ona tri, koja su u Zagrebu. Pored toga misli se i proširiti poslovanje. U Okučanima koji pripada Narodnoj šumskoj, imala bi se podignuti i jedna tvornica savijenog pokućstva, koja bi u prvom redu radila za izvoz.

Kako vidimo, Narodna šumska industrija mogla bi da se razvije u jedno poduzeće velikih dimenzija.

ZAGREBAČKA TVORNICA KOŽE D. D., ZAGREB

Apsolutno je nemoguće govoriti u Zagrebu o tvornici koža, a podjedno ne spomenuti i g. Žigu Šterna, kao što je i obratno nemoguće govoriti o g. Šternu a u isto vrijeme i ne misliti na tvornicu koža. Jer ako je ma kod kojeg akcionarskog društva takova identičnost izmedju samog poduzeća i njegove vodeće ličnosti, da se oni u mašti javnosti spajaju u jedno, onda je to sigurno i u prvom redu kod tvornice koža i Žige Šterna. Ako neko kod nas francuski »société anonyme«^o prevadja sa »bezimenim društvom«^o onda mu taj prevod sigurno ne vrijedi kod tvornice koža. Jer tu je ime Štern tako usko povezano da je teško razlikovati gdje počimlje kožara a gdje Štern. U Zagrebu je uopće nemoguće i predstaviti kako bi tvornica koža mogla biti bez Žige Šterna.

Ako neko u Zagrebu, pa i u zapadnim djelovima naše države, jedno poduzeće hoće prikazati kao poduzeće koje odlično uspijeva, on će kušati da ga usporedi sa zagrebačkom tvornicom koža. Kažemo samo kušati, jer da ga taksativno uspoređuje, niko ga ne bi uzeo za ozbiljnog čovjeka.

A imao bi i pravo. Investicije bilacirane su već tri godine nepromenjeno sa nešto preko 10 miliona dinara ma da vrijede nekoliko puta više. A sve nove investicije koje su izvršene kroz ove tri godine, provedene su preko računa gubitka i dobitka, tako da račun investicija uopće ne tangira. Sva-ka pa i veća investicija otpiše se još iste godine.

Nominalna dionica glasi na 200.000 din. Već po tome se vidi, da nije namenjena za cirkulaciju u masi. I mislimo da ne pretjerujemo ako ustvrdimo, da je u Jugoslaviji lakše doći do ma koje dionice, nego do jedne iz zagrebačke tvornice kože. To već nisu ni čvrste ruke, tako se te dionice grčevito drže.

Zagrebačka tvornica koža bila je jedna od najvećih tvornica koža bivše Monarhije.

Za vrijeme rata pravila je kolosalne poslove i polučila nevjerovatne dobitke. Obzirom na bogatstvo u stoci Hrvatske i Slavonije, kao i blizina ratišta, koje je konsumirala znatne količine stoke, imala je dovoljno sirovine, a za cijenu se onda nije ni pitalo. Pa makar se moralo toliko i toliko milijona upisati u ratni zajam austro-ugarske, ipak su preostali silni dobitci, koji su omogućili nove investicije i znatne otpise. A i akcija Privilegovane agrarne banke upisala je zagrebačka tvornica koža za milijon dinara, što je učinilo malo koje industrisko poduzeće.

Bilanca je daleko manje pregledna nego kod ostalih naših industriskih poduzeća, ma da se ni za te ne mogu kazati

da su baš pregledne. Za 1928. godinu dapače nisu iskazani posebno ni dužnici ni vjerovnici, nego je samo iskazan saldo. Drugih godina to se nije radilo.

Za tri poslednje godine slika je slijedeća:

	1928	1927	1926
Aktiva:			
Zgrade	3.867	3.867	3.867
Strojevi	7.031	7.031	7.031
Namještaj	997	997	997
Roba	17.436	15.121	16.671
Efektii	491	807	807
Blagajna	557	115	152
Dužnici	—	16.031	15.529
Pasiva:			
Glavnica	10.000	10.000	10.000
Reserve	2.179	1.929	1.689
Reservna amortizacija	3.516	3.516	3.516
Reserva amortizacije	1.884	996	—
Vjerovnici	—	23.826	26.448
Saldo dužnika	10.896	—	—
Dobitak	1.680	1.450	1.098
Akcepti	—	2.000	2.000
Ukupna bilanca	30.432	44.022	45.157

Vlastita su sredstva znatno veća od investicija. Medjutim vjerovnici su jači od dužnika obzirom na znatne zalihe robe. Ali je prosperitet zagrebačke kožare takav, da se može dozvoliti luksuz plaćanja kamata na vjeresiju. Kad bi samo htjela dioničku glavnicu mogla bi glatko za nekoliko puta povećati. Ali o tome nema ni govora. Dionička glavnica bila je do jeseni 1926. godine samo 2,5 milijona dinara. Onda je valorizacijom podignuta na 10 time, što je nominala dionice povećana od 5 na 20 hiljada dinara.

Zagrebačka tvornica koža najveće je poduzeće te struke u našoj državi. Ona izradjuje u prvom redu donje djelove i tu je ona nenaknadiva. Kasnije je prešla i na fabrikaciju gornjih delova. Pred nekoliko godina osnovala je dapače i jednu afillijaciju »Zagrebačku tvornicu cipela«. Skoro sve dionice nalaze se u rukama tvornice koža i ona ju financira. Koncem prošle godine bilancirala je sa nešto preko 10 milijona dinara i izkazala dobitak od 252.000 dinara. Nu kako je koncem 1927. godine gubitak iznosio 1.038.000 dinara, to je dobitak 1928. bio upotrijebljen za djelimični otpis ranijeg gubitka.

Nu ipak izgleda, da tvornica koža ne posvećuje punu pažnju tvornici cipela. U protivnom slučaju, obzirom na svoju produkciju polufabrikata, na svoja finacijalna sredstva kao i na svoje veze, mogla bi iz tog poduzeća napraviti najveće poduzeće te branše u našoj državi. Medjutim izgleda da g. Štern svu svoju pažnju posvećuje kožari i za cipele neće pravo ni da čuje.

Obzirom da je tvornica u centru grada, biti će potrebno u dogledno vrijeme preseliti ju na periferiju. Nu stare nekretnine, obzirom na njihovu veličinu kao i gradjevnu vrijednost, mogu donijeti toliko, da se podigne skroz nova velika tvornica.

ОПШТА КРЕДИТНА БАНКА Д. Д. СУБОТИЦА

Општа кредитна банка постоји формално тек од 1923. године, кад је стара суботичка филијала Мађарске свеопште кредитне банке у Будимпешти — из разлога национализације — претворена у нов самосталан новчани завод. Због тога се код суботичке филијале и не могу илустрирати поједине фазе њезиног развоја за време последњих деценија, јер су уско повезане са развојем једног од најимпозантнијих мађарских новчаних завода. Као богато дотирана филијала Мађарске свеопште кредитне банке, она је заузела од свога почетка у Суботици као и у читавој привреди Војводине вишењу позицију. Суботичка филијала није познавала пословних потешкоћа ново основаног

банкарског предузећа, није морала тражити поверење муштерије и нових послова, већ је, захваљујући угледу и економској снази своје централе, одмах била у стању, да сама бира своју клиентелу. То јој је и одлично успело: током времена створила је кадар комитената, којих велики део још данас има.

Након остварења Југославије делокруг суботичке филијале Мађарске свеопште кредитне банке био је битно ограничен, као уосталом и код свију војвођанских новчаних завода. Суботица, бивши центар, постала је погранична варош и наравно је, да су све банкарске везе са сада мађарском територијом морале бити мање више прекинуте. Прилике су постале другојаче.

Године 1923. пештанска централа одлучила је, да суботичку филијалу као такву напусти и да је претвори у формално самосталан завод, са акционарском главницом од 10 милиона динара, подељено на 50.000 акција по 200 динара, која се у целости налазе у њеним рукама.

Заједно са Панчевачком Пучком банком, Трговачком и обртном банком, Новисад, Општом привредном банком у Суботици је и Општа кредитна банка водећи новчани завод Војводине; ова четири завода претстављају банкарство Војводине, јер је код њих акумулирана новчана снага нашег главног житарског територија.

Управа Опште кредитне банке позната је као веома ригорозна — што има свој извор још у старој банкарској традицији Пеште — и овој се ригурозности мора захваљити, да претставља завод, стојећи већ пет година на властитим ногама, тип добро вођеног, управо идеалног провинцијског завода.

Упоређење билансе последњих двеју година то у пуној мери потврђује:

Рачун изравнања показује следећу слику:

Активна:	1928	1927
Готовина у благајни и код новчаних завода	11.029	13.339
Менице	22.634	15.774
Валуте	147	138
Хартије од вредности	420	340
Дужници	67.474	47.056
Непокретности	1.500	1.500
Намештај	450	450
Пасива:		
Главница	10.000	10.000
Резервни фонд	450	350
Улози	55.340	16.197
Веровници	30.974	48.646
Реесконт (у иностраној монети)	2.523	504
Транзиторне позиције	3.101	2.933
Разне пасиве	183	274
Добит	1.082	566
Збир биланса	103.656	79.472

Пада у очи кретање улога на штедњу: од 16 милиона у 1927. години, они су се повећали на 55,3 милиона у 1928. години, дакле за 39 милиона динара, и то у једној години, у којој су улози на штедњу, као што је то познато, код већине новчаних завода остали штационарни, ако се нису евентуално и снижили. Друга још интересантнија појава, која је од огромног значаја и типична по пословно-политичну структуру завода је позиција билансе пасиве, повериоци: од 48,6 милиона, колико су износили у 1927. години, они су се смањили за 18 милиона у 1928. години на 30,9 милиона динара. Ово је знак једне веома мудре политике банчине управе: јер снижењем кредитора, који су вероватно потратживали веће износе и у иностраној валути, ослободила се је банка великих обавеза по виђењу, што је у извесној мери и олакшало и растеретило службу ка-

мата. Према 1927. години показује биланс за 1928. годину важне промене, тиме што се је позиција повериоца смањила а она за улоге на штедњу повећала: банка је имала да снизи обавезе по виђењу (пошто су обавезе по текућим рачунима нормално без отказа) а да повећа улоге на штедњу — које претстављају обавезе банчине са дужим, у напред утаначеним отплатним роковима. У колико је био већи прилив страних средстава, у толико су се повећале и активне позиције биланса: Кредитна банка је повећала свој менични портфељ за 7 милиона, а позицију дужника за читавих 20 милиона. Ови су кредити већином хипотекарно обезбеђени. Реесконт показује повећање за 2 милиона на 2,5 милиона динара, а резервни фонд се је повећао на 1 милион динара, те износи 10% главнице.

Готовина у благајни и код новчаних завода износи 11 милиона динара, т. ј. више него целокупна главница и резервни фонд заједно. То гарантује банци првокласан ликвидитет — наравно под претпоставком, да се под новчаним заводима разуму само Народна банка и Поштанска штедионица.

Рачун губитка и добитка показује следећу слику:

Губитак:	1928	1927
Издатци на камате	3.051	2.727
Плате и пословни трошак	1.487	1.508
Порези и пристојбе	375	490
Чисти добитак	1.082	566

Добитак:

Пренос из 1927. од 1926. год.	36	42
Приход од камата	4.437	4.299
Провизије и разни добитци	1.378	995
Приход некретнина	144	173
Збир рачуна	5.996	5.509

Добитак у 1928. години показује вишак према 1927. години од 500 хиљада (укупна сума 6 милиона динара) који долази од повећаног прихода на камати, провизији и осталим добитцима.

Повећана туђа средства у 1928. години изазвала су повећање издатака на камату, али за половину мања од повећања прихода од камата. Па како су смањени режиски издатци и дажбине, то се чиста добит повећала за више од 50% (1 милион 82 хиљаде динара).

Општа кредитна банка почела је да мисли и на експанзију, те је у 1928. години основала филијалу у Новом Бечеју, која је, према годишњем извештају банке, испунила сва банчина очекивања.

Банка подржаје и робна одељења и то одељења за угаљ, одељење за шећер, које је заступник Савеза југословенских фабрика шећера и житно одељење; сва ова одељења показала су задовољавајуће резултате. Кредитна банка контролира и Велико-Бечкеречку штедионицу.

Акције су у рукама патронизирајућег завода у Пешти, због чега је дивидендна политика веома олакшана, и није јој главни циљ избацивање што веће дивиденде, већ се она равна према принципима снажења завода.

Исплаћивање дивиденде вршило се као што следи:

1923. године —			
1924. „	10 динара на акцију		
1925. „	— „ „ „		
1926. „	— „ „ „		
1927. „	8 „ „ „		
1928. „	8 „ „ „		

Како је Мађарска свеопшта кредитна банка код нас заинтересирана и у Хрватској свеопштој кредитној банци у Загребу, то се ова веза види и у саставу управног одбора Суботичког завода. Но, како је у водству загребачког завода дошло до чишћења и промена, то ће ове промене морати имати одјека и у управи суботичког завода.